

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 1-70 кор.

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дні крім неділі і руских свят о 5¹/₂ год. пополудні.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровекого (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє.

Рекламації неопечатані в вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Положенє Босни і Герцеговини.

(X) Трийцять літ минуло з того часу, як Австро-Угорщина на основі Берлінського договору заняла давні провінції Туреччини, Босну й Герцеговину, щоби завести там європейський лад. Сі краї остають під управою спільного міністерства скарбу, а в дійсности управою кермує військовий комендант, з підмогою цивільного адлятуса, яко начальника краєвого правительства. За весь час австро-угорської управи згадані краї поступили на культурнім полі значно вперед і не раз уже відзивали ся голоси, щоби там заведено конституційний лад, замість дотеперішньої військово-цивільної адміністрації. В останній австрійській делегації порушив сю справу знов др. Бернрайтер, одначе міністер Буриян, під котрого управою стоять сі краї, висловив погляд, що конституційний перестрій вимагає передовсім витвореня відповідних підвалин, а такими повинна бути передовсім громадска самоуправа, а відтак побіч громадских рад також ради окружні чи повітові. Для правительства очевидно дотеперішній спосіб управи вигіднійший, бо не потребує перед ніким виправдувати ся з усього того, що там і як робить ся, а хоч рік-річно спільним делегаціям

предкладає ся бюджет і окупаційний кредит, то повна контрола є тут неможлива і тому вимаганє конституційного устрою зовсім зрозуміле і справдане.

Але із справою конституційного перестрою вяже ся тісно трудне для Австро-Угорщини питанє, яка тут має бути конституція, чи австрійска, чи угорска? Справу приналежности Босни і Герцеговини порушувано не раз в австрійській і угорській делегації, а так як Мадяри із злуки сих країв з Угорщиною побоювали ся значного скріплення і переваги славянського живла в Угорщині на шкоду самовлади Мадярів, так знов в австрійській делегації всенімці застерігали ся проти злуки сих країв з Австрією, щоби се не вийшло на шкоду німецького живла. Таким способом, хоч в дійсности Австро-Угорщина панує в тих краях, не дійшло до справдешньої анексії Босни і Герцеговини.

Проголошенє конституції в Туреччині заскочило несподівано також нашу монархію що до внутрішнього устрою Босни і Герцеговини. В сім уже місяці почне ся виборчий рух по всій Туреччині, а також в Новобазарскім санджаку безпосередньо сумежнім з Босною і Герцеговиною будуть вибирати послів до турецького парламенту. Якнебудь многі політики були тої думки, що конституційна управа не є можлива в музулманській державі, бо се стоїть в суперечно-

сти з розуміннями музулманськими що до самовлади султана, одначе дійсність сему заперечує і краї Османської держави, заселеної також музулманами будуть мати своє законодатне представництво. Остане таким способом в Європі Босна і Герцеговина, давні турецькі провінції, що не мають конституції.

Тепер отже справа конституційного устрою Босни і Герцеговини стає для сих країв неминучою супроти подій в Туреччині і неперечно буде головним предметом розправ в спільних делегаціях. Ми вже згадували про те, що зараз після обнови турецької конституції деякі австрійські делегати висловили бажанє, щоби зіхати ся перед делегаційною сесією на довірочну нараду в сій справі. Хоч міністер Буриян відносить ся до сего питаня відпорно, сила самих подій приневольить єго змінити свої закостенілі погляди, а конституція Босни і Герцеговини є лише питанєм недалекого часу. Скорож Босна і Герцеговина будуть конституційними краями, відносини внутрішні національно-політичні в тих краях не можуть остати без впливу на внутрішні відносини в Угорщині і тому питанє виборчої реформи в Угорщині висуває ся тепер знов наперед.

Боротьба самоуправи

русского воеводства з опришками.

(Дальше).

Сі постанови ухвалено якраз в відповідну пору, бо невдовзі розпочали опришки нові розбої. Довідуємо ся про се з зізнань одного опришка, який разом зі Стефаном Солинкою, Чепцем, Бронішем і іншими ватажками швирив пострах в Сянїччині і Перемищині. Они рабували не лише села, але й міста, як Дуклю. В однім з таких нападів на Гумвиска 1648 р., де опришки забили земского судию Николая Козловского, а єго жінку приневольили мукими, щоби показала, де сховані скарби, зловлено одного з опришків. Перед судом в Березові признав ся він до вини, але додав, що опришки задумують напасти на головні підгірські міста, як Яслиска, Дукля, а Сянїк, хоч би єго не здобули, хотять спалити яко ненависне для них місце з огляду на се, що там трачено часто їх товаришів. Підчас сего будуть они розбивати. А будуть се робити не в ночи, лише в день.

Супроти таких подій сянїчка шляхта рішила поперти енергічно постанови лядум і на соймаку в Вишні 1648 р. наказала Самуїлови Бальови за часть грошей з у-

хваленого подимного зтягнути сто коний по козацки зі становищем в Сяноку. Рівночасно упрошено примаса, щоби написав лист до семгородского князя Ракоczego і панї Гуменної, щоби повстримували своїх підданих від нападів. Мабуть примас сповнив жаданє сянїцкої шляхти, бо знаємо, що сянїцкого старосту візвав, що си зі своєї сторони запобігав тим розбоєм. Майже що другий рік з сеї пори ухваляють Сяночани податки в ціли оборони проти опришків. Без сего не могло тепер обійти ся, бо не лише такі опришки, як Іван Рогачка, зловлений при рабунку Руденки і Матяш Микола (страчений в Небищанах) ширили пострах в повіті, але навіть угорські селяни поновили напади. Коли люди графа Гомоная зрабували дім Николая Боровского, сянїчка шляхта рішила 1653 р. удати ся зі скаргою до самого цїсаря, а крім сего наслідком сеї події був цілий ряд ухвал. З всего бачимо, що підчас коли в галичкій землі старости задержали в своїх руках власть над публичним безпеченством, в Сянїччині тратять они що раз то більше вплив на се, а зате власть переходить в ру і шляхти.

Небезпеченство від угорских опришків було незвичайно велике. Крім згаданого нападу на Боровского, напади опришки 1653 р. на паню Гроховску, дерп-

ску каштелянку і забрали їй стадо коний, причім приневольовали людей мукими до зізнань, а коли шляхта удала ся зі скаргами до угорских властей, то її з нічим відправили. Сегож року домагала ся шляхта на соймаку, щоби внести скаргу до цїсаря на Гомонаїв, яких добра були гніздом опришків. Се мало добрі наслідки, бо кілька літ не чуємо про ніякі напади. Але опришки притихли лише хвилино, бо в 1656 р. поновили они розбої з подвійною силою. Сі напади опришків з угорської сторони попередили страшний наїзд Ракоция. З сею хвилею опришки так роззухвалили ся, що всі дотеперішні постанови, всі середники, які придумувала шляхта для удержаня безпеченства, показали ся неvistарчаючими. Шляхта, zagrożена опришками бачила, що мусить зібрати всі сили, щоби зарадити злому, яке ставало вже хронічним.

Почавши з 1660 р. шляхта сянїцкої землі видає цілий ряд ухвал в справі опришків, а крім сего уряджує масові виправи на них. Одначе наслідки сего не були такі, яких шляхта надіяла ся. Від угорского погранича почали ширити ся на ново розбої опришків. В часі нападу на пловський замок піддані Марії з Естергазих, вдови по Другетї з Гомонни, викопали скарб подільского воеводи Александра Белзецкого, схований перед опри-

Політичний огляд.

Австро-Угорщина.

Долішньо австр. сойм розв'язаний цісарским патентом з 20. люця, а рівночасно видано розпорядки що до переведення виборів на основі нової ординації. Нові вибори загальної курії відбудуться 26. жовтня, з міст і сільських громад дня 5. листопада, а з великої посілости і з торг. пром. палати 12. листопада.

Галицький сойм має зібратися 14. або 15. вересня і буде радити до 31. жовтня, а рівночасно відбуватися буде сесія делегацій, котрі мають зібратися в Пешті 25. вересня. Reichspost звіщає про довшню нараду провідників польського кола д-ра Гломбінського і Стапінського з бар. Беком в справі скликання галицького сойму і видатнішої підмоги задля живлових шкіл, а крім того обговорено також інші справи, між тим і питання про порозуміння з Русинами. Про які небудь наради руских послів з правительством не чуто нічого.

Міністер за гр. справ бар. Еренталь був на півторагодиннім послуханні у цісаря в Ішлю, після котрого вернув до Відня. Нема сумніву, що не тільки делегаційна сесія, але також положення в Туреччині і приїзд короля Едварда, котрий послідує дня 11. с. м. до Ішлю, був предметом наради.

Заграниця.

Торговий договір з Австро-Угорщиною станув на деннім порядку сербської скупщини. Фінансова комісія ухвалила поручити скупщині бюджет без апанажі для королевича а також договір, котрий є корисний для Сербії.

шкани, а оцінений на суму 2.758 таларів. Інші опришки здобували Цісну, Должиці, Прибишів, а людей забивали і пекли на вільнім огні. Деякі села впрост переховували у себе опришків. Наслідком сего був знов цілий ряд ухвал, якими збільшено президіяльну сторожу, а між ними важна особливо ухвала вишинського соймику, якою перемиска шляхта приняла лявдум сянської шляхти з 1647 р. На просьбу сянської шляхти згодився король, щоби з пихоти т. зв. вибранців, 20 людей приділено до президіяльної сторожі. Се дозволене прийшло в саму пору, позаяк сваволя толгаїв, як з турецька звали опришків, так змогла ся, що не було майже дня, який обійшов би без нападу. Під впливом свіжого нападу толгаїв з дібр пані Гуменної ухвалила сянська і перемиска шляхта новий податок на удержування президіяльної сторожі. Жертвою сего нападу впав загально поважаний перемиский підстодій, Ремігян Вояковський, якому забрали опришки більше чим 1000 штук худоби. Шляхта рішила вислати з соймика сянського скарбника, Шимона Вольского, до короля з проською, щоби він постарався у цісаря о спинення сваволі своїх угорських підданих. Рівнож і до графині Гуменної вислано делегатів з жаданем задоситьучинення.

(Дальше буде).

— Поправки похибок. В фейлстоні «Борьба самоуправи» ч. 164 „Руслана“ в реченю „Більше духа ініціативи бачимо в західних землях руского воеводства, а особливо визначила ся ним шляхта від опришківських нападів“, по слові „шляхта“ треба вставити „сянської землі, яка особливо дуже терпіла“.

Взаємний між Англією а Німеччиною обговорювано в Лондоні на зборах міжнародної ліги мирової. Одноголосно висловлено запевненя, що Зєдинені королівства Великої Британії й Ірландії не відчувають ніякого ворогованя супроти Німеччини а бажають спільного ділани обидвох держав.

Вплив подій в Туреччині відбив ся уже голосним гомоном в інших музульманських краях. До льондонських часописий пишуть з Каїра, що там вибухли розрухи наслідком прасового процесу проти національного дневника „Лева“. Так само в Індії і Єгипті. Всюди висловлюють погляд, що вольнодумна Англія на може відказати сего Індії і Єгиптови, що признає султан Туреччині.

В Туреччині положення вельми поважне, однак є надія, що висока інтелігенція султана і чародійна сила ісламу, якою орудує султан, допоможе ему побороти всі трудности. Перехід від самовлади до парламентаризму виявляє незвичайні державні і народні трудности не лише для самого султана і його найближшого окруження, але й для всіх тих, що змагали до влади, як і для тих, що стоять на новітніх основах. До непевности положення причинає ся се, що широкі верстви суспільні побують ся повороту до давньої самовлади, а султан знов турбує ся тим, щоби не за багато зробити уступок і тим не збільшити ще дальшої жадоби та не довести до розривів. Такий настрій може причинити ся до підкопаня поваги володаря і та повага може показати ся немичною, наколиб випало виступити з усею рішучістю супроти непредвиджених подій. В широких верствах населеня, котре визволено з усяких пут, проявляють ся многі неможливі домаганя, а нарід домагає ся від султана, щоби він одним почерком пера направив усі домаганя в судівництві і адміністрації і на всіх полях публичного житя. Виринає отже гроза, що в тім конституційнім похміллі може поміж широкими верствами народними проявити ся радикалізм, котрий захопить в свої руки непримиримий, опозиційний напрям, котрий обнімає щораз ширші круги. Тимто сучасне положення треба вважати вельми небезпечним, і не можна знати, що принесе найближчий день.

Анатоль Вахнянин.

Листи до Пантелеймона Куліша

пис. в р. 1869.

Подав

Кирило Студинський.

XX.

Зі Львова 4 лат. Червня 1869.

Високоповажний Добродію!)

Знову я неадужав на мій ревматизм, а через його не міг Вамъ заразь одвітвати на все, якъ слідъ.

Про війну козаківъ въ 1837 році манускриптъ глядати мємъ добре въ Редакції, та за пару днівъ сповіщу, чи єсть, чи ні.

Перше число Правди зъ 1867 р. вишлемо Вамъ незабаромъ. Теперъ посилаю Вамъ Добродію оба рочники Вечорниць (се моя власність).

Листъ до П. Ленетинської висланий. Псалтирь (одну частину) одержавъ я та послухайте, яке діло я би радъ зъ нимъ зробити, и розсудить. Є ту у Львові відъ пару днівъ

лавка товариства библійного англійского, що продає библію по залученимъ у книжочці цінамъ. Отже говоривъ я зъ симъ продавцемъ, чи би англійське товариство не схотіло відънасть взяти пятокнижку Мусієве и загаломъ, чи би не хотіло воно печатати своїмъ коштомъ наше св. писъмо. Продавець радъ почувъ сю вість и писатиме заразь до заряду сего товариства. Я згадавъ и про Псалтирь ще не печатаний; те ще радніше слухавъ вінъ. За 8 день обіцявъ дати міні відповідь, а я симъ часомъ питаюсь въ Васъ, Добродію о Вашу думку, чи слово, якъ міні поступати у цілімъ ділі.

Коли відкинете мій проєктъ то я не ремствувати му Вамъ ні трохи і колижъ сподобать ся вінъ Вамъ, то прошу, дайте міні знати, які вимінки поставити би товариству библійному при передачі такъ уже друкованого нентатеуху, якъ може и при непечатанихъ книжкахъ старого а нового завіту. Знаю я що наше видавнє єсть лишень коректурою; однакъ товариство не зважати ме на те; а коли ходить намъ, щоби нашъ перекладъ розходивъ ся проміжъ народъ, те думаю, що власне, передавши печатаннє єго товариству, ми би дійшли до своєї мети. Не знаю, чи звичайне се товариство платить авторамъ за тексти ще непечатані; я и не питавъ за се. Міні однакъ здаєть ся, що товариство и купилобъ собі манускрипти.

Такимъ чиномъ можна би нашу коректуру передати імъ до печатаннє, а вони, заплативши за перекладъ авторові, моглибъ намъ вїттакъ тільки примірниківъ, кілько потребуємъ, відступити. Казавъ міні продавець (досить интелігентний чоловікъ), що дуже и шопитують люде за такимъ перекладомъ.

Съ Псалтиромъ можнабъ такъ зробити, що 1000 примірниківъ вони намъ мусілибъ відступити;

Подайте, Добродію, коли сгодитесь на мій проєктъ, котрого я не мавъ навіть часу обдумати, всі вимінки що до відступленнє манускриптівъ и уже печатаного пятокнижя, а я за посередництвомъ продавця відду въ уклади съ товариствомъ.

Ще не завадить пождати 8 день, а за те розходило би ся св. писъмо по цілімъ світі по низенькихъ, народові праступнихъ цінахъ.

Інструкцію Вашу що до печатаннє Псалтира я вирозумівъ и коли треба буде, держатиму ся її.

Празду печатати лишъ у 300 примірникахъ нам шкода, бо досвід учить, що всі наші літературні діла стають ся на 3 рокахъ уже библіографічною рідкістю. Вечерниць, що печатались у 800 пр. уже теперъ не має нігде на продажъ съ першого рочника Правди (зъ 500 пр.) немає теперъ ино 15 прим. въ Редакції, и то недостає 1 числа; зъ другого єсть ще комплетнихъ до 50.

Про грошеві стосунки въ теперішній Правді я поговорю другимъ разомъ; теперъ лишъ скажу те, що недобору єсть вже надъ 120 р. Предплата дуже скудненько иде, и незабаромъ треба буде знову якоїсь запомоги, хочъ и тихъ 100 рубл. псалтировихъ вложено въ печатню.

Клонюсь низенько та оставайте намъ, Добродію, дужі і здорові!

Щиро прихильний

Нагаль.

Листъ 16. бувъ писаний у Венецію и сповіщено було о німъ, що висилаєть ся Вамъ I. и 3 арк. св. Писъма, Геометрія, 11. ч. Правди, Moltley и 5 пр. Правди и св. Писъма.

Тамъ було и сказано що дійшли до мене гроші останні 125 и 100 рубл.; що IV листъ реклямовано; питання про Делямарого и друге поменче.

Не знаю, чи листъ сей бувъ у пакеті, коли бувъ то мусівъ зайти, хвбай що на морі (тамошній) виняли бъ його. Міні здаєть ся що я його окремо не посилавъ. Висланий бувъ вінъ 6-го Цвѣтня.

1) На долі: Вп. Добр. Кулішу у Празі.

МАЛИЙ ФЕЙЛЕТОН.

„Красная рубаха“ і „руссіє“ у Львові.

(Історично-критичні замітки й ревеляції).

(Дальше).

II.

Музо! Налий мені у мою мазницю боже-ского атраменту, аби я міг гідно оспівати величній пригоди Гермови *) рівного політика гр. Бобриньскаво і Аресови рівного (що то пороку ніколи не нюхав, бо все стріляв вітрівкою...) славного генерала Владімірова і їх боговотих „супутників“ в преславном городі Лемберге... Музо!..

Так щож? Виджу, що „не втне Панько тіста...“ а моє перо не зможе так шпарко гуляти по папері, як пера „богам безсмертним“ рівних „стипанисцов“ Глушкевичів, Романів Сурмачів, Бодаків, Музиків і всяких інших Мочимордовичів з „Калічаніна“, „Страхопенда і інших витературних журналів наших черно-сотенців...

Бо я знаю, що колиб так Бояну рівний поет в „Калічаніна“ ударив у струни своєї сладкобромної ліри, тоді певно випав би ось який „думообразний“ стих:

Гей, то не голодні вовки-сіроманці в сте- [пу тужао вили-завивали

То сердешні ребятушка-хулїганушки „гур- [ра“ гостям з Рассей кричали-горлали...

і т. д.

Та ми (признаємось отверто) подібноі не втнем і—повісивши поетично вдохновенне перо на кілок, станемо по правді, скромнобромно-прозою, тягнути дальше наші історично-критичні замітки, доповнення й ревеляції.

Що у Львові діляи ся від непамятих часів ріжні дива й кумеді, про се знає перший ліпший андрус з „Калічаніна“. Та вжеж тако-го чуда як ось підчас побуту преславних го-стий з Россіи, як Зарваниця Зарваницею, Бай-ки Байками... Львів ще не бачив... Бо й щож значать усяка „різимішки“ і Васіньскі і т. д. і т. д. в порівнаню з настоящими з Россіи? Тут вже не може бути навіть такого порівняня як ось прим. між пресловутим редактором „Калі-чаніна“, а довгоногим редактором „Родогой-са“, незрівняним Бандитовским...

Скоро тільки Expresszug з істинно-рус-скими заїхав на львівський вакзал, редактор „Stomu polskieje“ потиснув за електричний гудик і в тім моменті гукнула на Високім Замку могоча батарея історична Казімеров-ских мовдрів в числі 500. Ефект був несподі-ваний: зараз завалило ся пів історичного кіпця унії люблинської, у Львові розсипало ся на порох 100 ново вибудованих каменіць, а наші істинно-руссіє побідли як полотно, ду-маючи, що се українці витають їх бомбами. Скоро одначе їх гумори поправили ся: вакзал зі всіх сторін був замкнений почвірним кор-доном кінної і пішої поліції, а вони самі опи-нили ся серед гонорової сторожі зі Стрільниці з добутими карабелями і набитими бровнін-гами в долонях. Незабуваймо вкінці, що за-дною сторожою істинно-руссіє буби настоящі російскі жандарми і казаки, що вже, очевидна річ встигли поперебрятись в приготовані льо-каями з „Калічаніна“ галицькі мужицькі каф-тани, визичені у рідні г. Вергуна з під Город-ка. З муніциї усе було сховане в куфрах, ли-ше одні кінджали і нагайки заховали на вся-кий винадок в руках.

Істинно-руссіє повеселіцали ще більше, коли побачили перед собою своїх знакомих з Праги гр. Дудрикевича, Здавидяка, Хлеба-Віц-кого і иншу кацапску знать, яка з трудом продерла ся крізь стрільницьку гонорову сто-рожу, несучи в руках хліб і сіль (ніс г. Ду-дрикевич), святотчний нумер 155-ий „Каліча-ніна“ з історичним „приветом дарагім го-стям“, „художественно ізделанною“ нагайку (зробили ex propria diligentia бурсаки „Наро-

*) Бог „воровъ“ (прим. вецера).

Відає і відповідає за редакцію Єзмен Горук.

ного Дома“) і красною ізячно мережану ру-баху, роботи кацапских девушек з „дамекаво портнаво ставропигійскаво зеведенія“ піднесе-ну г. д-ром Лисиком, славнозвісним президен-том „кружка хулїганов“, що то — як звісно — мав відіграти таку важну ролю в попра-вленю кацапської раси, а печатаєть ся гербом „пуговица ілі запонка от штаноф“.

(Дальше буде).

Телеграми

в днї 3. серпня.

Будапешт. Ниві в понеділок відбуде ся кабинетова рада, на яку покликано всіх міні-стрів і хорватского бана. Рада займе ся важ-ними політичними справами а передовсім хор-ватскою, заіменованем сербского патрїярха, бюджетом на 1909 рік, а може також новим військовим законом, військовими реформами і концесіями; дальше ситуацією в Туреччині і Боснії та Герцеговині. Предметом нарад бу-де також виборча реформа, яка має опирати ся на плюральности, аби запевнити Мадярам верховодство.

Петербург. Міністер внутрішних справ має зреформувати поліцію, ділячи єї на три секції: а) публичного безпеченьства, б) пуб-личного добра і в) суду. Перша буде підчи-нена губернаторам, друга міским і земским урядам, а трета державній прокуратурі.

Найкрасша садовина.

5-кілограмовий кошик морель (априк-су) за 4-25 К, сливок-ренгльот за 5 К, грушок за 5 К, яблук за 4 К щоденно сьвіжо зриваних висилає franco за після-платою

Бензіон Венкерт, висилка овочів в Заліщиках.

(5—5)

Оголошене для Хліборобів!

Довідуємо ся на жаль, що несовісні гандлярі штучними навозами в сей спосіб опукують рільників, що накидують єму який небудь навіз, а розумієсь, лихий, без вгляду на се, чи він відповідний на рілю чи ні. Щоби охоронити нашого рільника від такого визи-ску, оголошуємо, що Спілка для господарства і торгівлі в Перемишлі зовсім дармо порадить кождому, який потрібний є навіз на его рілю, належить тільки подати в приближеню при-мети рілі, а іменно, чи она легка чи тяжка, чи перемакальна чи ні, чи середно лиха чи зовсім лиха. Хто не хоче дати ся визискати, най користає в готовости поради нашого оди-нокого в тім роді Спілки для господарства і торгівлі в Перемишлі.

РУСИНИ! Жадайте у всіх трафіках, торговлях і крамницях лише тутот і паперців з першої галицько-рускої фабрики Евгена Білінь-ского в Збаражі.

З доходу сеї фабрики йде 35% на бу-дову церкви в Сеняві, 10% на школи і бурен-тов. педагогічного, а 5% на сироти і вдови по сьвященниках.

Держім ся покликю:

Свій до свого!

Печатки металеві і кавчукові

для урядів парохіяльних, громадских, читалень, „Соколів“, „Січей“, зарядів шкіл ітд.

виконує як найліпше, чого доказом численні признаня

Д. Вайс

артистична робітня ритівнича у Львові ул. Кароля Людвика ч. 29. (Пасаж Оранжа).

(14—?)

Морелі (априкози) найкрасшої якости, сто-лової, щоденно сьвіжо зривані 5 клгр. franco 3 К 50 с, яблук, грушки і сливки franco 3 К 70 с.

Л. Альтнай (L. Altneu), Заліщики 4.

(11—15)

В книгарні Тов. ім. Шевченка можна купити:

- 1) Розважання про терпіння І. Хр. — Ул. о. Е. Гузар. — Ціна 1 К без п. пер.
2) Розважання про терпіння І. Хр. для шкільних діттей. Ул. о. Ев. Гузар. Ціна 50 с. без п. почт.
3) Боротьба Дрепера з вірою. Я. Л. — Ціна 40 сот. без п. почт.

Товариство взаїмних обезпечень

„Дністер“

у Львові, при улиці Рускій ч. 20. (дім власний).

приймає обезпеченя будинків, всяких річий до-машних і господарских, збіжа і паші против шнід від пожару.

Шкоди ліквідує і виплачує „Дністер“ з найбільшою скоростню. Оцінка шнід відбу-ває ся в присутности 2 господарів членів. Дотепер виплатив „Дністер“ 15.885 відшкодо-вань в сумі вісім і пів мільона корон.

Зиск по скінченім році звертає ся чле-нам. Звороти за р. 1906 і 1907 виносили по 10 проц.

Банк красвий у Львові і в Чернівцях, Ка-са ощадности у Львові, Руска Щадниця в Перемишлі приймають поліси „Дністра“ при уділюваню позички.

На житє можна обезпечити ся через „Дністер“ в Краївскім Товаристві.

Агенції „Дністра“ находять ся в кождім місті і в многих селах; там, де еще не ро-бить инший агент „Дністра“, можуть пьсь-менні селяни старати ся о уділенє агенції. До тепер заробили агенти 1,142,108 корон провізії.

Фонди Товариства 31/12 1907:

Table with 2 columns: Фонд резервовий, резерви премій, спец. на звороти, на ріжницю курсів, резерви спеціальної, емерит. урядників, инші фонди заосмотреня. Values range from 40,000 to 1,003,364.

Разом сума К 1,964,824—

Селяне! асекуруйте ся від шнід огневих!

Розклад залізничних поїздів важний від 1. мая 1908.

Table with 6 columns: До Львова приходять з, рано, перед пол., по пол., вечер, в ночи. Rows include Krakova, Rysheva, Pidvolochisk, Chernovec, Stanislavova, Kolomyi, Striya, Pustomit, Sambora, Lyubina, Ravi ruskoj, Ynova, Brukhovch, Brukhovch, Zimnoy vodi.

ЗАМІТКА: Поспішні поїзди печатані товстим дру-ком. — Поїзди їдучі лише в неділі означені †.

З друкарні В. А. Шийкєвского.

